

Alle er enige om, at slutdokumenterne for disse konferencer bringer verden et skridt videre, og det er også rigtigt, i hvert fald på papiret. Men det vigtigste ved dem er efter vores opfattelse, at konferencerne konstant fortæller om, hvordan det står til, og så kan man jo håbe, at det på et eller andet tidspunkt hjælper.

Vi kan også erklære os tilfredse med det omfattende slutdokument fra Beijing, men det er selvfølgelig i det konkrete arbejde med den danske bistands- og udlandspolitik, den danske indsats skal udmønte sig i forhold til de fattige landes kvinder, sådan som det også fremgår af udviklingsministerens redegørelse.

Det helt afgørende for Det Radikale Venstre er – og vi gentager det, hver gang der er lejlighed til det – at Danmark som nation fastholder sin målsætning om, at 1 pct. af bruttonationalproduktet skal gå til ulandsbistanden, og samtidig vil vi understrege, at vi er meget glade for den halve procent, som man nu har afsat til miljø- og katastrofebistand, og som man som slutmål har at få fuldt gennemført i år 2002.

Annette Just (FP):

Nu står vi så med den fine redegørelse, som regeringen har udarbejdet efter den kvindekonference, der blev afholdt i Beijing.

Og hvad kommer så regeringen med? Den kommer bl.a. med det i virkeligheden meget fornuftige, at vi skal have fuld ligestilling i år 2000.

Jeg har kun ét spørgsmål: Selv om der kun er 4 år til, hvorfor i alverdens riger og lande skal vi så vente til år 2000? Hvad med, om vi her i dag startede med at erkende, at vi alle sammen er mennesker, og holdt op med den evindelige diskussion om, at cirka halvdelen af menneskeheden er kvinder og den anden halvdel er mænd, og om, hvordan de nu kan samarbejde, og om vi ikke skal indføre kønskvotering og have et nyt ligestillingsråd, og om vi ikke skal gøre et eller andet for netop at fremme kvinderne?

Den bedste måde, vi kan fremme kvindernes sag på, er ved at erkende, at de er mennesker, og at det er menneskerettigheder, vi skal tale om, og ikke specifikt kvinderettigheder, som går ud over andre grupper af befolkningen. Det er befolkninger og mennesker, vi skal kæmpe for.

Fremskridtspartiet vil gerne erkende, at vi er imod enhver form for kønsdiskriminering, men vi vil ikke være med til at lave særregler for det, for vi respekterer dem alle sammen som menne-

sker – uanset køn eller farve eller religion – og det er menneskerettigheder, vi alle sammen burde kæmpe for.

Vi synes, det er frygteligt, hvad der sker af seksualundertrykkelse – hvad enten det er over for mænd eller kvinder, vil jeg godt gøre opmærksom på – og vi er med på, at der selvfølgelig ikke skal ske kønsspecifikke overgreb, som Enhedslisten er gået meget ind for at vi skal kæmpe imod.

Det er vi da enige om, og vi går heller ikke ind for vold eller tortur; det gør vi ikke – selv om ordføreren for Enhedslisten ser ud, som om han tror, vi gør det, gør vi det faktisk ikke.

Men det, der er det vigtigste for os, er, at der skal være lighed for alle, uanset hvordan de nu engang er udstyret fra naturens side, og det, jeg taler om, er jo, at vi skal have gensidig respekt for hinanden, og det er i virkeligheden lidt anderledes end det, som debatten på nuværende tidspunkt er linet op til, hvor man hele tiden har talt om, at man skal gøre noget for kvinder, og at vi skal lave ekstra lovgivning. Og nu begynder man også at sige, at al lovgivning skal gennemgås, for at man kan se, om der nu også er ligestilling i den.

Hvis vi erkender, at vi alle sammen er mennesker og respekterer hinanden som mennesker, er det slet ikke nødvendigt, for så har vi faktisk nået regeringens mål, fuld ligestilling, i år 1996, i stedet for at vi skal vente til år 2000.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Det er aldrig uinteressant at høre fru Annette Just fortælle om, hvor stor ligestillingen reelt er, men jeg vil så minde fru Annette Just om, at f.eks. når det drejer sig om førtidspensionering af mennesker, mænd og kvinder, så er det åbentbart, at kvinder får almindelig forhøjet førtidspension, mens mænd får den mellemste førtidspension, og at der skal utrolig meget til, før man anerkender, at kvinder kan få den mellemste førtidspension.

Det er en diskrimination, der skriger til himlen, og det er en diskrimination, som jeg går ud fra at fru Annette Just er opmærksom på og vil gøre noget ved.

Der er ikke ligestilling mellem mænd og kvinder i Danmark, heller ikke i det sociale system, og det burde fru Annette Just være lidt mere opmærksom på end på det andet.